

kendt sygekasse eller af Statsbanepersonalets sygekasse, skal være bidragydende medlem af en sygekasse, inden for hvis område han bor, jfr. dog § 65.

Imidlertid nødvendiggør bl. a. bestemmelserne i sygeforsikringsloven om bidragydende medlemskab, at der samtidig med ikrafttrædelsen af sidstnævnte lov den 1. april 1961 foretages en revision af loven om Statsbanepersonalets sygekasse.

Denne revision foreslås foretaget på den måde, at man fastholder den gældende lovs system som en rammelov, der i vidt omfang henviser til lovbestemmelserne om de anerkendte sygekasser. De bestemmelser, der er blevet overflødige eller er stridende mod sygeforsikringsloven, er udeladt, medens de øvrige bestemmelser er å jourført i fornødent omfang. Da bidragydende medlemskab i sygeforsikringslovens forstand ifølge denne lov alene er knyttet til de anerkendte sygekasser, er således bl. a. overalt slettet ordet „nydende“, idet herefter alle kassens medlemmer vil være nydende medlemmer.

Enkelte realitetsændringer er dog foretaget. Medens Statsbanepersonalets sygekasse således ikke hidtil har ydet sine medlemmer dagpenge, idet dette har været uden større betydning, da alle de ved statsbanerne ansatte medlemmer af kassen har modtaget løn under sygdom, har kassen — samtidig med at dagpengeydelsen nu efter sygeforsikringsloven forbedres meget væsentligt i de anerkendte sygekasser — ønsket også at give sine medlemmer adgang til at sikre sig dagpenge efter sygeforsikringslovens regler, jfr. forslaget § 5. Denne adgang vil få betydning for hustruer, der ikke er lønarbejdere og eventuelt for pensionister.

Kassen har endvidere ønsket indført sygelønsordning for lønarbejdere efter regler svarende til sygeforsikringslovens afsnit II, jfr. forslaget § 9, hvis henvisning til sygeforsikringslovens afsnit II bl. a. også medfører, at ret til dagpenge ikke tilkommer de ifølge denne lovs § 49, stk. 3 undtagne grupper (tjenestemænd m. fl. der har ret til løn under sygdom). Dette vil være af betydning for udearbejdende hustruer til statsbanepersonale og for pensionister, der er gået over til andet arbejde, og som efter vedtægten kan blive stående som medlemmer af kassen. Begge grupper omfatter således udelukkende medlemmer, der arbejder for andre arbejdsgivere end statsbanerne, og der er derfor ikke i lovforslaget optaget nogen bestemmelse om, at statsbanerne skal bidrage til den i sygeforsikringslovens § 59 omhandlede fond. Med hensyn til praktiseringen af sygelønsordningen er det tanken at lade dagpengene udbetale af Statsbanepersonalets sygekasse, hvorefter sygekassen må kræve refusion

fra sygelønsfonden — for barselsdagpenge fra landets kommuner — efter regler svarende til dem, der i henhold til sygeforsikringsloven fastsættes for de anerkendte sygekassers ydelse af lønarbejderdagpenge.

Endelig er der foreslået en ændring i ordningen med hensyn til ydelse af statstilskud til Statsbanepersonalets sygekasse.

Efter den gældende lovs § 5 yder statskassen for hvert ubemidlet nydende medlem af kassen et tilskud — på socialministeriets budget — svarende til det gennemsnitlige beløb statskassen i medfør af folkeforsikringslovens § 13, stk. 2, yder til anerkendte sygekasser. Derudover ydes der — på statsbanernes budget — et statstilskud på 50 000 kr., der er beregnet at skulle svare til banernes forpligtelse overfor de hidtidige medlemmer af de 2 banesygekasser i henseende til begravelseshjælp. Tilskuddet kunne ifølge loven nedsættes under hensyntagen bl. a. til en formindskelse af sygekassens forpligtelser i den nævnte henseende, men en sådan nedsættelse har ikke fundet sted. Endelig afholder statsbanerne lønningsudgifterne ved sygekassens administration og kan yde fribefordring (på statsbanerne) til de til sygekassen knyttede jernbanelæger.

Medens den sidstnævnte bestemmelse foreslås opretholdt, jfr. lovforslagets § 6, stk. 2, foreslås det kontante tilskud fra statsbanerne ophævet, hvorved kassen har henvist til, at sygekassens gæld til udligningskassen for begravelseshjælp nu er afviklet.

Med hensyn til det almindelige statstilskud foreslås den hidtidige ordning opretholdt for så vidt angår det faste tilskud pr. medlem og tilskud til læge- og sygehusbehandling, tandpleje, hjemmesygepleje, briller og bandager m. v. og barselshjælp, jfr. forslaget § 6, stk. 1, a) hvorefter der for hvert medlem, hvis indtægt ikke er over den i sygeforsikringslovens § 9, stk. 2, omhandlede grænse, ydes et beløb svarende til det gennemsnitlige beløb statskassen i medfør af sygeforsikringslovens § 37, stk. 2, pkt. 1) og 2), yder til anerkendte sygekasser.

For så vidt angår lægemidler og dagpenge — til hvilke ydelser der efter sygeforsikringsloven ydes statstilskud efter samme regler såvel til A- som til B-medlemmer — foreslås, at der ydes refusion i forhold til sygekassens faktiske udgifter, og efter ganske samme regler som for de anerkendte sygekasser, d. v. s. fuld refusion af kassens udgifter til de i sygeforsikringslovens § 13, stk. 3, pkt. 1) omhandlede lægemidler og $\frac{1}{4}$ af udgifterne til de i § 13, stk. 3, pkt. 2) og 3) omhandlede lægemidler og af udgifterne til dagpenge, jfr. herved forslaget § 6,